

РЕШЕНИЕ

№ 7157

гр. София, 20.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 03.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ст. Димитров, като разгледа дело номер **9266** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК, във връзка с чл. 87 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. Б. Т., без гражданство, [дата на раждане] в [населено място], З. С., срещу Решение № 650/ 31.08.2012г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут по реда на чл.8 и чл.9 от ЗУБ.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на процесуалния и на материалния закон, поради необсъждане на представените в хода на административното производство от молителя доказателства за политическа агитационна дейност и религиозна ориентация. Навеждат се твърдения за липса на мотивирано произнасяне респ. оценка на настоящата обстановка в страната на произход на жалбоподателя. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени обжалваното решение. В с.з. чрез процесуалния си представител адв. Л. поддържа жалбата.

Ответникът – председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МС, чрез процесуалния си представител адв. С. оспорва жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба рег. №8153 от 23.02.2012г. до Председателя на ДАБ, и молба рег.№ 484/21.05.2012г. на РПЦ – С., жалбоподателят А. Б. Т. , без гражданство, [дата на раждане] , пол – мъжки, народност – арабин, семейно положение – неженен, е поискал закрила.

Въз основа на подадената молба рег.№ 484/21.05.2012г., депозирана от А. Б. Т., регистрирана същия ден, е съставен регистрационен лист № 8153/ 21.05.2012 г. и на чужденеца е връчена покана за провеждане на интервю. Видно от протокола за провеждането му, жалбоподателят сочи, че е от З. С., която е окупирана от М. и жителите на т.нар държава З. С. са с неуреден в международно отношение статут, както и постоянно се нарушавали човешките им права. В Б. е пристигнал през 1987 г. с алжирски паспорт, за да учи медицина в П.. След като завършил висшето си образование пожелал да се завърне, но алжирците не му подновили паспорта.

Изискано е становище от ДА „Национална сигурност” съобразно чл. 58, ал. 7 от ЗУБ, което е получено с писмо рег № Т- 3616 от 07.06.2012г.

С решение № 630/ 31.08.2012 г. ответникът е отхвърлил молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на жалбоподателя, като е приел, че не се установяват причини за основателен страх от преследване в страната му на произход поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение или убеждение. Спрямо жалбоподателя са налице седем влезли в сила решения на орган при ДАБ, с които исканията му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут за отхвърлени.

При установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспорваното решение е съобщено на жалбоподателя на 20.09.2012г., който на 25.09.2012г. т.е. в срока по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, поради което жалбата се явява процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Видно от материалите по делото, молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, се основава единствено на сочените от жалбоподателя причини, че жителите на З. С. като окупирана от М. територия са с ограничени или с почти инкакви права, както и нямат уреден международен статут.

Преценявайки основателността на молбата с оглед изложените от кандидата причини за напускане на страната по произход, които не обосновават страх от преследване, насилие или нечовешко отношение, председателят на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Р. Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

На основание чл. 9 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживееене по причина на заплахата за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие,

възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживееене. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унижително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват.

Решението е издадено от Председателя на ДАБ при МС. Спазени са както особеното изискване за срочност по чл. 70, ал. 1 ЗУБ, така и процедурните правила, установени в глава шеста, раздел втори от закона. Проведено е интервю на посочения от кандидата арабски език, макар А. Б. Т. да не отрича, че знае добре български език с оглед почти 25 годишното му пребиваване в Р. Б.. Видно от съдържанието на протокола за интервю, на чужденеца е предоставена възможност да изложи всички данни от значение за случая му в детайли, приканен е да посочи нови обстоятелства, които са от значение за личното му положение и за държавата на произход извън назованите в предишните административни производства. А. Б. Т. заявява, че е в Б. от 27 години, лекар е и не разполага с документи за самоличност.

Решението е обосновано с разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ, която предвижда, че молбата на чужденец за предоставяне статут на бежанец или хуманитарен статут се отхвърля като явно неоснователна, когато е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход;

В настоящето производство търсещият закрила не се ангажира с твърдения, различаващи се от споделеното пред административния орган. От искането за закрила и от заявеното пред ответника не може да се направи извод за реални и субективно осъзнати от кандидата опасения за сигурността му по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, а именно: раса, религия, националност, принадлежност към определена обществена група или политически убеждения. Те не съдържат факти, които да обуславят извод, че е налице някой от характеризиращите понятието "бежанец" материални признаци. За жалбоподателя липсват предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут. Той не твърди да е изложен на конкретна заплаха от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, нито че е бил принуден да отпътува от З. С. поради реална опасност от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Изложеното се подкрепя от обстоятелството, че е напуснал легално и безпроблемно страната на произход с валиден задграничен паспорт. Следователно молителят не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1 и 2 от ЗУБ.

При горния анализ съдът приема, че административният орган е преценил относимите към случая факти при спазване на процесуалните правила. Субективният характер на опасенията за преследване изисква оценка на възгледите и чувствата на засегнатото лице. Всички действителни или евентуални действия срещу това лице следва да бъдат разглеждани в светлината на тези възгледи и чувства. В своите обяснения пред интервюиращия орган, в жалбата и в съдебно заседание, оспорващият не излага каквито и да е конкретни факти относно личните си възгледи и чувства, които да обосноват извод за наличие на опасност от преследване по смисъла на ЗУБ и чл. 33 от Конвенцията за статута на бежанците. Изводът относно вероятното им наличие съдът следва да формира въз основа на всички доказателства, включително косвени, събрани в административното производство, но не и въз основа на предположения.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на Административен съд София-град приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 7 състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Б. Т., без гражданство, [дата на раждане] в [населено място], З. С., срещу Решение № 650/ 31.08.2012г.

, с което му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут по реда на чл.8 и чл.9 от ЗУБ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: